

We merken het zelf tijdens teamvergaderingen, of wanneer we artikelen doorlezen voordat ze in de nieuwe editie geplaatst worden; dingen die voor de een de normaalste zaak van de wereld zijn roepen voor de ander vragen op.

*Vraag
maar
raak!*

**Benieuwd naar
Michèle's vraag
aan Daniëlle voor
deze editie?**

Zie blz 33

Stel die vragen over geloven, rituelen, tradities en meer, die je misschien 'in het echt' niet zo snel stelt. Omdat je de persoon tegenover je (nog) niet goed genoeg kent, het niet de plek of het moment is om juist díé vraag te stellen, óf omdat de vraag pas later in je opkomt. Of omdat je helemaal niet de gelegenheid hebt je vraag te stellen omdat je in jouw directe omgeving helemaal niemand kent uit een andere kerk.

Zoals het spreekwoord luidt: 'onbekend maakt onbemind'. In deze nieuwe rubriek willen we fabels uit de wereld helpen, tradities uitleggen en misverstanden ophelderen... het liefst dan natuurlijk wel juist over die onderwerpen die bij jullie leven.

Dus; vraag maar raak!

Stel je vraag door een mailtje te sturen naar
vraag@limburgs-liefste.nl

Een vraag aan een specifiek teamlid? Zet dat even in je bericht er bij en ook of je naam bij de vraag vermeld mag worden.

We doen ons best je vraag dan z.s.m. te (laten) beantwoorden.

Voor zover ik weet is het bij Baptisten 'normaal' om als volwassene gedoopt te worden. Hoe gaat dat in z'n werk? Hoe oud ben je dan meestal? Welke voorbereiding/overweging gaat daaraan vooraf?

Als moeder van drie kinderen, hoe ga je hier mee om? Is er na de geboorte van je kinderen een andere mogelijkheid? Een toewijding of iets dergelijks?

-Michèle

Vraag maar raak!

Baptisten belijden net als andere christenen dat Jezus Christus Gods Zoon is en dat door het lijden, sterven en Zijn opstanding, nieuw leven mogelijk is. Voor Baptisten is een persoonlijk keuzemoment van groot belang: zelf kiezen om Jezus te volgen als antwoord op Gods liefde. En na zo'n persoonlijke keuze mag je gedoopt worden en ontvang je de Heilige Geest. Net als in de Bijbel (bijv. in het verhaal van de doop van Jezus) ga je tijdens de doop helemaal onder water. Daar komt ook het woord 'Baptist' vandaan, dat onderdompeling betekent. De doop is het teken voor de start van een nieuw leven met God. In de kerk is er een soort bad dat gevuld wordt met warm water. De dopeling heeft vaak witte kleding aan en kan zich na afloop van het dopen omkleden in een andere ruimte.

Als voorwaarde voor de doop geldt dus niet een bepaalde leeftijd, het heeft vooral met die bewuste keuze te maken. Daarom ligt de leeftijd dat iemand zich laat dopen meestal boven de 12 jaar. Er is geen bepaalde voorbereiding vooraf van belang, want het startpunt is het persoonlijk kiezen om Jezus te volgen. Wel zit er tussen het moment van deze keuze en het moment van dopen een periode van Bijbelstudie en persoonlijke voorbereiding, meestal samen met de dominee van de kerkgemeenschap. Vooral omdat we het belangrijk vinden dat je weet waar je voor kiest. Zodat het echt een bewuste keuze is om Jezus te volgen en je te laten dopen. En wat daarbij ook goed is om te weten, is dat het vormen van 'een sterke gemeenschap' ook een heel belangrijk

kenmerk is van een Baptistengemeente. Met je persoonlijk geloof maak je bewust de keus om deel uit te maken van een groep, de plaatselijke kerkgemeenschap. Behalve aan God verbind je je bij de doop óók aan elkaar. Dit betekent dat je dan 'officieel' lid wordt van een concrete gemeente en dat je samen met deze zal optrekken. Iedereen is daarin even belangrijk; binnen een Baptistengemeente is het dus niet de dominee of de kerkenraad die over belangrijke zaken beslist, maar de gemeentevergadering.

Ik ben zelf gedoopt in mei 2000. Ik was toen 17 jaar en me heel bewust van mijn afhankelijkheid van God en mijn wens dat ik Jezus wilde volgen. Met mijn gezin ga ik naar de Baptistengemeente in Brunssum. Mijn man en ik zijn daar lid van, onze kinderen dus (nog) niet. Dat is pas aan de orde als zij een persoonlijke keuze zullen maken om zich te laten dopen. Dat betekent echter niet dat kinderen er niet bij horen. Integendeel, de kerk wordt gezien als het gezin van God. Daarin is iedereen belangrijk, van jong tot oud.

Na de geboorte van onze kinderen hebben wij hen laten opdragen. Dit opdragen gebeurt tijdens een kerkdienst en is een moment waarin er gebeden wordt voor het kind en de ouders. Vaak vanuit de wens van ouders om het kind bij God te brengen omdat ze beseffen dat dit kind een geschenk van God is. Dit is geen verplichting, maar een mogelijkheid waar je als ouders voor kan kiezen. Wij vonden het heel mooi om dit te doen. We geloven dat onze kinderen in het geloof van hun ouders zijn geheiligd en daardoor het voorrecht hebben op te groeien in een omgeving waar ze mogen leren over Gods Woord en Zijn genade. Daarnaast is het ook een mooi moment om het kindje te presenteren aan de gemeente. Daar groeien de kinderen namelijk ook op en wordt er voor hen en de ouders gebeden, niet alleen tijdens dit moment van opdragen, maar ook tijdens het opgroeien in de jaren erna. Natuurlijk is het mijn wens als ouder dat mijn kinderen ook gaan ervaren hoeveel God van hen houdt en hoe groot Zijn genade is. Maar juist het moment van persoonlijke keuze vind ik erg belangrijk. Ik bid dat mijn kinderen op een dag voor Hem zullen kiezen: niet op mijn tijd, maar op Zijn tijd.